4 Juliol de 1926 Val: 30 cèntims

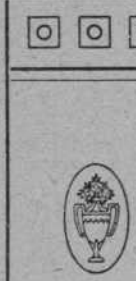
POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

—Vaja, doctor, que vós no em podreu fer pas creure que els microbis puguin viure en una aigua tan bruta!

FOTOS-RADIUM

ESPECIALITAT EN TREBALLS
FOTOGRÀFICS D'ART,
COMERCIALS, A L'OLI,
AQUAREL·LA, PAS-
TELL, AREOGRAF,
ETC., ETC.

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11 / / BARCELONA-P. N.

Cinema Catalunya

CARRER CATALUNYA (entre Enna i Llull) / POBLE NOU

Gran Saló de Moda

EXCEL·LENTS i VARIATS
PROGRAMES DE PEL·LÍCU-
LES DE LES MILLORS i MÉS
ACREDITADES MARQUES

ANY III — Poble Nou (Barcelona) 4 Juliol 1926 — N.º 36

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE LOPE DE VEGA, 4, BAIXOS - - - BARCELONA (POBLE NOU)

SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, trimestre . . . . 1'50 ptes.
Ibèria, un any. . . . . 7'50 »
Estranger, un any. . . . . 12' »
Número solt: 30 cèntims

S'admet col·laboració en vers i prosa.—Dels treballs publicats són responsables llurs autors.—No es retornaran els originals, es publiquin o no.—Anuncis segons tarifa

SURT EL PRIMER i TERCER DIUMENGE DE CADA MES

ANEM A LA RAMBLA!

ARES són les ciutats i viles catalanes que no tinguin la seva Rambla, aquell passeig circumdat d'arbres en el qual hi aflueix tota l'escala social dels respectius habitants, que van i vénen amunt i avall tot conversant placèvolament i amb passa petita i pausada.

Al Poble Nou tenim també la nostra Rambla—el Passeig del Triomf, oficialment,—i val a dir que els poblenovins, contràriament al què succeiex a Mataró, Sabadell, Badalona, etc., no la sabem aprofitar. En les esmentades ciutats, la Rambla és estimada per tots els habitants llurs que s'hi troben uns als altres tots els cap-el-tards i totes les festes per a fruir la bella estona d'un passeig plaent i confortador. Què us diré? Allí hom troba l'amic i l'amiga, i els coneguts, i els que no ho són i que demà ho seran, i així la convivència entre els mateixos habitants d'un poble és fa més estreta i més agradívola.

Al Poble Nou no li portem aquesta amor a la Rambla i, tanmateix, no hauria d'ésser així, sinó força al revés. Per cert, la Rambla del Poble Nou és una de les més belles Rambles que coneixem, sobretot en aquesta època estival de l'any que talment sembla una foradada de verdor gràcies a la ufania dels plàtans que hi han a banda i banda. Què us diré? La nostra Rambla no mereix que hom l'abandoni, ni l'oblidi, ni la deixi sola en la seva bellesa frescal i jovençana, en la seva bellesa de noia riallera i bonica.

Anem a la Rambla! No ens hi fem pregar. Anem-hi tots a gaudir la bella estona d'un passeig—els cap-el-tards i les festes—tot conversant placèvolament i amb passa petita i pausada.

La Rambla no coneix posicions socials i a tothom obre els braços benignament. La Rambla és l'aglutinant de tots els estaments i per tothom té sempre el mateix somrís fraternal.

Societats Culturals i Recreatives

V

La Biblioteca, les escoles, la caixa d'estalvis i l'esperit cultural i lliure pensador dels estatuts de «l'Aliança», són de l'època de l'Agustí Carreres, el nostre benemèrit precursor qui morí víctima dels desenganys i traïdories dels seus amics, aquells amics que es desferen en planys i lloances un cop el tingueren soterrat ben fondo i que vindiquen avui encara hipòcritament honors per a la seva memòria.

Fa més de sis llustres de la dissortada mort d'en Carreres i dins «l'Aliança» tot està com ell ho deixà. Parlem de la caixa d'estalvis, l'avui tan bescantada caixa d'estalvis. Funciona ara tal com fou creada, sense el més petit retoc, i han calgut un sotrac seriós i un escàndol formidable perquè hom vagi a una petita modificació per tal d'assegurar millor els dipòsits i beneficis, modificació que no ve tampoc amarada de l'esperit dels temps actuals dins el ram de l'estalvi.

Dins l'època de la seva creació, quan el Poble Nou en plena febra constructiva comptava únicament amb el treball dels seus fills i immigrants com a sola riquesa, era una prova de dinamisme orientador l'estructuració d'una caixa d'estalvi que marqués el camí a seguir als socis per tal d'acumular les reserves necessàries al continu desenvolupament del nostre treball que demanava en progressió creixent noves disponibilitats monetàries.

En aquell temps que la nostra barriada era un escampall de cases, separades de Barcelona pel record de les muralles i allunyades de la urbs per l'escassedat i pobresa de tota mena de vies i mitjans de comunicació, la caixa d'estalvis de «l'Aliança» era una necessitat i un progrés pel nostre raval feiner i les normes que presidiren el seu funcionament adequades al caràcter primitiu i patriarcal dels primers nuclis pobladors de la milenària Marbella.

Avui, però, el funcionament de la caixa d'estalvis de «l'Aliança» fa riure. Hom ha provat públicament i no s'ha desmentit raonadament que les Juntes Directives de «l'Aliança» i de la seva caixa d'estalvi han passat per sobre dels antics reglaments pecant per omissió i per intromissió, però cap individu encarregat del seu funcionament ha proposat mai cap modificació o acte que portés benefici a la Societat, ni a la caixa, ni als imponents. Es per la única cosa que no han gosat ficar-se a la butxaca els vells reglaments.

On van a parar els beneficis de la caixa d'estalvis? Qui n'heu profit? La Societat?, la cultura? l'obra social? els socis? Són interrogants que no saben ni poden respondre els mateixos presidents de les dues juntes. Els directius de la caixa d'estalvis desempenyen totes les funcions inherents al seu funcionament d'una faisó gratuita i els diners de l'estalvi eren treballats privadament per la Junta i socis d'una manera primitiva i simple que suprimia tota despesa, car àdhuc estalviaven la tinta puix ni es feien les anotacions necessàries i reglamentàries als llibres de la caixa.

Fa ja força de temps que el «C. A. D. C. I.» té una caixa d'estalvis per als socis, regida per una Junta que paga empleats, obre comptes corrents, compra valors a càrrec dels imponents, negocia xecs, etc. etc., i dóna un tres per cent als imponents més una part a prorrata dels beneficis obtinguts durant l'any, després de destinar altres parts a fons de reserva, als empleats i a l'obra cultural del Centre.

Tots sabem també l'organització de la la Caixa d'Estalvi i Pensions per a la Vellesa, l'obra immensa social i benèfica que realitza, els avantatges que ofereix als imponents i els beneficis que realitza. També veiem com el seu funcionament modern ha fet eixoribir totalment la vella caixa d'estalvi de la Ciutat.

Per què, doncs, els encarregats de la bona marxa de la caixa d'estalvis de «l'Aliança», no estudien el funcionament

d'aqueixes caixes i no cerquen d'aplicar-ne els avantatges i profits a la caixa llur?

Una caixa d'estalvi a la moderna fóra més segura per als imponents, els donaria més interessos i seria una bona font d'ingressos per a l'Entitat, amb els que podria reforçar la seva obra social, cultural o recreativa seguint les necessitats del moment.

Els qui això fessin foren veritablement individus d'una Junta Directiva. Fins ara, del càrrec, sols n'han usat les vestimentes sense compendre'n l'ànima.

JOAN D'ICARIA

Gelosia?

Donzella que porteu roses,
per què les aneu llençant?
No veieu com són formoses,
no veieu el goig que fan?
Aquella rosa marcida
que el vent s'emporta xisclant
mireu-se-la, mig ferida,
com s'allunya suplicant!
I l'altra, feta despulles,
que va morint, perfumant,
com plora damunt ses fulles
el vostre menyspreu tan gran!
Per què, divina donzella,
vostres mans van destroçant
la vida d'una flor bella
—ai, las!—que us estima tant?
Es que teniu gelosia
i temeu perdre l'encant?
Donzella, sigueu més pia
i no les aneu llençant...

. . . . . .

Penseu que la vostra vida
és una rosa flairant!

JOAN B. CASAJOANA

No deixis per demà ço que puguis fer avui. No perdis un minut; el temps és or. Cal que et subscrigui's ara mateix a POBLE NOU.

Els genis i els no-genis

La celebradíssima qüestió, aquella de l'escollir entre el gust i el geni, manca totalment de sentit. Per a tenir-ne caldria que tinguéssim genis—o fossin possibles de fer a voluntat—i caldria que tinguéssim homes de possible gust.—El fet concret és que sense els genis, arts i ciències, no tindrien probablement la bella amplitud que els hi coneixem. Si procedíssim a una rigorosa Història Natural Comparada de la Literatura, veuríem que totes les literatures del món tenen dos factors comuns i tres períodes. Els períodes són el *primitiu*—la llengua o l'instrument d'expressió no està a l'alçada dels fets que descriu; el *clàssic*, (màxima bellesa) les paraules expressen gentilment, justament els fets;—i la *decadència*—saturació de perfecció, *excés*,—els mots són superiors, molt més importants que els mateixos fets que al·ludeixen. Ara, els factors són dos: els *genis* i els *no-genis* regalimant gust. Els genis donen, malgrat ells mateixos, les idees i les formes externes, *interpreten* la vida. Els altres, artífex i no artistes-creadors, poleixen totes les deixalles dels genis. Quan aquests manquen, triomfen els endegadors, els homes del gust—i aquests, que molt sovint estrafan el geni, són el pobre consol que resta a un poble de la manca de genis.—Els primers genis que apareixen en la vida mental d'un poble sempre són creadors i xuclen la seva energia del poble. Els genis posteriors són veritables *franc-tireurs*, *corruptors*, que prenen d'ací i d'allà allò que més els plau, cometen el robatori amb tota la gràcia possible i després de tenyir amb el tint de la seva rica personalitat el que han pres, ho donen com a seu i els hi pertany.

—Posaré un exemple. En les meves perllongadíssimes lectures em trobí amb un pensament que em cridà molt l'atenció. (Aquest pensament el tinc jo, en els meus aforismes, potser amb certa soltura disfressat.)—La bella cosa. Vaig seguir aquest pensament a través dels autors. De quina prodigiosa manera era dissimulat per l'estil personal de cada geni que se'l feia seu!—Sento dir-vos que jo no vaig saber dissimular-ho prou bé.

CRISTÒFOR DE DOMÉNEC

URBANITZACIÓ I MILLORES

Pro escoles.—Dies passats, en un editorial nostre, donàvem compte als nostres lectors del projecte que hi havia, per part de la Comissió de Cultura de la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», d'adreçar-se a l'Ajuntament sol·licitant la instal·lació d'escoles al nostre districte. Ara, en força de goig, ens assabentem que aquest projecte s'ha portat a cap.

Efectivament, la Junta de Govern de la nostra esmentada entitat urbanitzadora i la C. de C. de la mateixa, de les que respectivament són presidents els senyors Tomàs Borrull i Amadeu Escolà, acompanyats dels regidors senyors Andreu Framis i Francesc Lacambra, feren una visita al tinent d'alcalde i president de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, senyor Ponsà, per tal de lliurar-li una documentada instància en la qual s'exposa la necessitat perentòria que hi ha d'augmentar el nombre de centres docents en el districte desè, car a despit de l'augment cada dia més creixent de la seva població, avui hi ha el mateix nombre d'escoles que 30 anys enrera.

En la instància hom fa constar que es podria aprofitar l'edifici on hi ha instal·lada la Subtenència del districte primer, del Passeig del Triomf, o bé també l'antic caseriu dels Cavallers de Malta situat al carrer de Sant Joan de Malta i conegut vulgarment per la Torre de Sant Joan (enfront mateix de la Tenència d'Alcaldia del districte desè), el qual fou llegat a l'Ajuntament per la benemèrita senyora Camila Cases i Jover a condició de que servís per escoles. Junt amb la instància hom hi acompanyava dos plans respectius als esmentats edificis.

En aquest interessant document també es recorda el llegat fet pel patrici Josep Collaso i Gil, per tal de construir un Grup Escolar en una *barriada obrera*, tot posant de relleu que és el nostre districte, eminentment obrer, el més mancat d'instrucció docent; i que si fins avui, per exigències de la població sempre en augment i per tal de vetllar per la moral dels habitants, s'han construït dues noves esglésies en el nostre districte, en canvi s'ha negligit totalment el factor de l'ensenyança pedagògica, d'altra tanta importància i interès moral.

Es certament depriment l'abandó en que, per part de l'ensenyament, s'ha tingut a la nostta barriada, una de les més populoses de tot Barcelona, i per això és de lloar aquesta tan bella com important iniciativa de la Unió de Propietaris, la qual deu rebre tota la força i tot l'ajut de tothom per tal que pugui reeixir en la seva humana empresa i poguem tenir al Poble Nou un grup escolar tal com escau a la importància de la nostra vital i extensa barriada.

—

Nova adreça social.—Per un erro involuntari, en el nostre passat número va sortir equivocat el número del carrer del nou domicili social de la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X. Per tant, des del present mes, les Oficines d'aquesta entitat urbanitzadora, han quedat instal·lades al Passeig del Triomf, n.º 72, pral., 1.ª.

COMPREU! PROPAGUEU!
SUBSCRIVIU-VOS A
POBLE NOU

INSTANTS

"Sternhut"

Sovint el nostre jovent rebusca mots de contrasentit o de retruc; l'assenyalat al cap d'amunt (que és una famosa «penya» o colla de jovent) és dels més desllorigats i més inversemblants.

Reconec que, després de la troballa, tot seguit va tenir l'aprobació dels seus components. Varen pensar: — Esternut, o sigui esquitxos, crits, soroll, gatzara, desordre... — Després del xàfec, com un retorn suau a les clarianes del dia serè, ve allò que ens han ensenyat a l'escola; un diu: — Jesús! — L'altre: — Salut! — El senyoràs satisfet, diu: — Gràcies! — Tot això són les conseqüències d'un esternut.

Si jo fos d'una «penya» que tingués aquesta denominació i fos membre de Junta, em fa l'efecte que tots els nostres actes tindrien un caient de grotesc, d'ironia, d'infantilitat. Trobaríem, a l'acte de la nostra constitució, que el nostre President fóra el «Duce», el Vis-president un Farinacci... i així seríem la dictadura del desordre i del divertiment espontani.

Les nostres festes? Només recollint-nos en la bondat clàssica ja en tindríem per anar fent: la musclada, quan fos de mar; la caragolada feta sota els pins; Jocs Florals per poetes inèdits que n'hi han de ben poca-soltes; luncs d'homenatge a presidents d'entitats recreatives... Cada tiquet un ral: sortit de cacaus i tramussos, p. de monja i una capsa de llumins... Orquestra: «La voz de su amo». — Una denominació humorística vol que en els seus components hi hagi humor.

Doncs la «Penya Sternhut» no fa res que d'aprop o de lluny tingui que veure amb això que jo creia. Tinc entès que, a les festes, lloguen una orquestrina i desgranen un reguitzell de balls moderns que són la delícia del jovent elegant i distingit, sense que no hi hagi cap estirabot que dongui una tònica especial en aquestes festes.

Sempre igual: «*Penya Sternhut*», *diumenge tarda, ball a càrrec del jazz-band Not-i-fixis*.

El nom no fa la cosa.

XÉSPIR

Poblet

Oh!, bell i vell Monestir,
dissortadament en runes.
Arqueològiques engrunes
que ens fan recordar l'ahir.

Temps pretèrits i llunyans,
quan tot just es construïa
alt grau d'art bell relluïa
per glòria dels catalans.

Jorns de pompa, ritus reials,
cerimònies de noblesa,
ta importància és ben palesa
d'art i d'història immortals.

Palau i convent plegats,
rei, monjos i palatins,
festes i càntics divins,
a Déu i al rei adreçats.

Oh!, bell i vell Monastir,
dissortadament en runes,
són un tresor tes engrunes,
que no es poden ben capir.

JOSEP M. DACHS

Si ets un bon amic de la nostra obra, faràs subscriure a tots els teus amics en aquest periòdic.

RETALLETS

Ha passat la Primavera i ja tenim l'Estiu al damunt. Què us direm? Tenir l'estiu al damunt vol dir anar tothora carregat amb el pes ingràvid però feixuc, atuïdor, laxador, del flameig solar. Com si no en tinguéssim prou, els malaurats ciutadans, amb el pes enorme de les contribucions!

—

—Ai, quan s'inauguri—tothom deia—el Metro Transversal!

Doncs, ja ho hem vist... i els autòmnibus que van a Sans han augmentat el preu

Això són competències!

—

La famosa Junta de la societat «L'Aliança», la de l'escandalós afer de la Caixa d'Estalvis i dels insults provocadors i dels funestos precedents, en el document presentant la dimissió dirigit als socis, diu:

«Solo nos resta exponer el testimonio de nuestra gratitud por la benevolencia y consideración que hemos hallado por parte de nuestros consocios durante nuestra actuación...»

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

—

El camp de fútbol de davant la fàbrica del gas, ha estat adquirit pel «Barceloní F. C.»

Fa només un mes que havia estat adquirit pel «*C. D. Centro Aragonés*».

La fama que aquests darrers tenen de tossuts, ha fallat aquesta vegada!

—

Tots sabem el què costen de fer els primers passos.

Encara, però, costen més de fer els passos a nivell.

—

Ja tenim un club més a la nostra barriada.

Veiam si també plantarà cara al «Júpiter». Com que tothom s'hi veu amb cor!

—

Els socis del «Barça», bufen. I la culpa és per un ex-jogador del «Gràcia».

Es el que diuen:—Només faltava ara aquest... de-Sastre!

—

Ja no es fan Jocs Florals... i és llàstima. De fer-se'n al Poble Nou, com adès, hauríem donat la Flor Natural a un senyor poeta que signa Joaquim Guadasart, en la famosa *Revista (?)* que té per nom *El Eco de la Alianza,* per la seva estupenda composició de dos títols: *Vida* i *Elogi al Sol.*

Jutgeu per aquests quatre versos, només:

«...altres salten i gamben per on poden
subjugats per l'olor de la floresta,
i no falten qui pels turonets roden
amb un escollit pomell de ginesta...»

Eh, quin bell dir? Sobretot aquell *roden* tan ben aplicat... com aquell *enarbolamiento* que també llegim en un altre lloc de la *Revista.*

—

La «Fira de l'Automòbil Usat», celebrada suara al Parc de la Ciutadella, va suggerir aquest comentari a una comare de carrer:

—Ja veus! En lloc de corregudes d'automòbils i fires de bous, hom fa corregudes de bous i fires d'automòbil! –

La situació de «l'Aliança»

SEGUEIX encara anormal, en escriure aquestes ratlles, la situació de «l'Aliança». Si bé s'ha aixecat la clausura governativa que pesava al seu damunt—solucionada feliçment el dia de la reunió general sota la següent i única ordre del dia: «Enarbolamiento en el local de la Bandera Nacional», tal com resava la convocatòria, —«l'Aliança» encara es troba en camí pedregós, puix que la J. D. té presentada la dimissió en bloc.

Demà, divendres, però,—escrivim aquesta nota dijous a la nit, dia que tanquem l'original,—deu celebrar-se a «l'Aliança una nova reunió general per tal d'elegir nova Junta.

Esperem el resultat d'aquesta Assemblea, en la qual no dubtem que el bon criteri dels socis de «l'Aliança» haurà solucionat aquest afer de la dimissió en rectitud i amb l'alt interès que tots deuen tenir en que «l'Aliança» sigui una de les entitats més importants del Poble Nou.

RIMS DE L'HORA

Vinga'n fills

Es curiosa la nova
que salva de compromís
als pares. Es una prova
que a tothom pot fer feliç.
Pares, revifeu vostre ànim
que la nova us dúu consol
amb l'exemple tan magnànim
del Govern que tant us vol!
S'han acabat les tragèdies
que porta el tenir molts fills!
Ara la gent vol comèdies
que emboliquen els perills.
Que l'Estat als qui treballen
amb amor i amb passió,
creant boques que badallen
mancades de nutrició,
els nomenarà del gremi
de «Tirants del Tros» creat,
donant als pares el premi
que tenen tant ben guanyat.
Als de vuit fills, cent pessetes
els donaran anuals.
Casadets i casadetes
ja s'allunyen vostres mals!,
car jo amb la meva consulta
feta aritmèticament,
si no m'errava resulta
quasi aproximadament
trenta cèntims cada dia
per aliment dels fillets...
I en sobrarà, oh, alegria!,
si els hi doneu cacauets!

EL BIS-COMPTE ARNAU

EN PREPARACIÓ! EN PREPARACIÓ!

POBLE NOU

Número extraordinari de Festa Major

NOMBROSOS GRAVATS :-: ORIGINALS
DELS MILLORS i MÉS CONEGUTS
ESCRIPTORS :-: CARICATURES :-: EXCEL-
LENT PAPER COUXÉ :-: TRES TINTES

TOTHOM A ANUNCIAR-HI!

La veritable gesta

La invenció de les bromes més pesades i enginyoses i les burles més crudels eren l'únic divertiment en aquella vida de trinxera en les hores que les inquietuds de la batalla els deixaven reposar. Allí, el pobre Garigai, com tots li deien, pagava sempre tots els emmurriaments o alegries massa extemporànies dels seus companys.

Procedent d'un poblet del Nord de França, sense instrucció gairebé i amb poquíssims coneixements de les coses del món, entrà de voluntari en la gran guerra.

El seu posat de camperol i la seva bona fe, foren ben prompte utilitzades com un objecte de rialles i desvergonyiments.

N'hi havia un, però, que era l'ànima d'aquelles manifestacions: en Raúl; un parisenc pur sang i de casa bona que s'havia fet ja cèlebre en la invenció de les burles millor tramades i de més efecte contra el bon camperol que pacientment ho resistia, coneixent la seva inferioritat.

La única que li arribà al cor, fent-lo esclatar irat, fou quan Raúl, vantant-se'n tenoriescament, mostrava grollerament imitada una lletra rebuda poc abans i signada per Raquel (precisament l'enamorada d'en Garigai, triada a l'efecte i aprofitant els detalls que el caràcter confidencial d'en Garigai l'havia fet sabedor) i on comunicava el seu pròxim casament així que ell—Raúl—fós llicenciat.

Mirant de cua d'ull el rostre de l'al·ludit tant intencionadament i gustant els martiris que infiltrava en la seva ànima, llegia i rellegia la lletra irònicament per donar més certesa a la seva afirmació.

Els altres, comprenent la jugada es feien creus de l'ingeni de Raúl i reien dissimuladament, quan, de sobte, com si la foguera que els il·luminava en aquella crua nit d'hivern se li hagués ficat cos endins tota encesa cremant-li les sangs, l'humil s'abraonà damunt el profanador del culte del seu amor, que ell servava amb tota l'esplendent puresa de la primera i única il·lusió de la seva vida, i, alçant el cos de Raúl per damunt de tots, anava a llençar-lo amb força esclatant, amb la força de l'humiliat que per primera vegada sent al seu dintre la cremor de l'infern de la venjança, dins de la foguera que amb els seus espeternecs i inflant més encara les seves flames, semblava emllepolir-se de la víctima que anava a sacrificar-se al déu de l'odi.

No obstant i, quan ja cap força humana hauria estat impotent per a evitar-ho, la bonhomia trucà al cor d'en Garigai i el cos de Raúl, rígid per l'espant i amb la irònica rialla glassada a flor de llavi, anà a rebotre llençat despectivament com una romanalla inútil en un recó enllotat de la trinxera i, el qui poc abans, al transfigurar-lo l'odi s'havia imposat, s'encauà altra vegada en el seu departament humid i sanglotà...

Des d'allavors i durant un quant temps —mentre durava el record d'aquella escena —fou respectat i temut a la vegada, però el temps anà passant i com que la ingenuïtat no minvava, el mateix Raúl, encara que amb bon xic de prudència, tornà a fer-n'hi de les seves.

. . . . . .

Una nit, negra i espessa com de dol per tanta sang vessada, foren hostilitzats amb rabior pels enemics que alguna vegada arribaren fins el caire mateix de la trinxera des d'on Raúl i Garigai disparaven nirviosament. A despit del càstic que els infligien cada volta, l'enemic no semblava esporuguir-se, tot al contrari, ja que emprant una escomesa més forta que mai, tornaren amb més empenta, obligant als defensors a sortir a la descoberta per evitar el perill de veure's copats dins el seu mateix amagatall.

Quan fou donada l'ordre d'avançar, indòmits i amb fúria arrabassadora els qui es jugaven la vida per un ideal, barrejats en una lluita sagnant i esfereïdora, entre el bruit i imposant retró dels canons i fuselleria, entre crits barroers per dar-se empenta i l'angoixosa cridòria dels que queien per un sempre més i el rogallós bleixar dels ferits amb la selvatgia del qui matant creu allunyar el seu perill, aquells valents, a qui la Mort els menava a la destrucció d'aquell quadro apocalíptic, avançaren impetuosament

De sobte, Raúl, ferit per un casc de metralla enemiga d'una bomba esclatada a poques passes d'ell que li esberlà el cap, caigué pesadament en terra.

M. MAGANYA

(Continuarà)

La festa de Sant Cristòfol, al Poble Nou

ENGUANY, el dia 11 del present mes, festivitat de Sant Cristòfol, Patró dels xofers, se celebrarà per primera vegada al Poble Nou una Festa Automobilista en honor de l'esmentat Sant, la qual consistirà en un solemne ofici en la nostra Església Parroquial i beneïment dels cotxes que hi assisteixin en un altar aixecat provisionalment al carrer de Llull, 215, xamfrà al Passeig del Triomf (Garatge Pujol), repartiment de medalles del Patró als concurrents i amb un dinar íntim de tots els inscrits.

La Comissió Organitzadora ens prega que fem constar que en el cas de que algun xofer o propietari de cotxe, per oblit involuntari, no hagi rebut una circular que s'ha cursat a l'efecte, la qual podria també donar-se el cas d'haver-se perdut i no arribar al destinatari, que es consideri invitat per aquestes ratlles de POBLE NOU.

A jutjar per l'entusiasme que ha despertat aquesta bella iniciativa i pel nombre d'inscrits fins a la data, tot fa preveure que aquesta festa assolirà un gran i ressonant èxit.

GALERIA ARTÍSTICA

HOME DE MAR

dibuix per

VIZUETE

ESPORT I TEATRE

Copa Jambrina-Mèlich

MESTRESTANT hom ha jogat la segona volta del Grup A del Campionat de Catalunya, el Grup B no ha volgut restar inactiu. Per això s'ha celebrat el torneig de la copa Jambrina-Mèlich, donatiu d'aquests dos benemèrits senyors dels esmentats cognoms, l'últim de la nostra barriada i força conegut entusiasta del joc del fútbol En Francesc Mèlich.

Aquest torneig, en el qual hi prenen part els més importants equips que integren el Grup B, està ja a les acaballes. Segons pot desprendre's fins ara, el més probable guanyador de la copa serà el «F. C. Badalona», l'actual Campió de Catalunya d'aquest grup. Segons sigui el resultat del partit que deu celebrar-se avui, sembla que el nostre club degà, el «Júpiter», quedarà en el segon lloc.

Aquest torneig ha estat seguit amb veritable interès i passió per tots els aficionats socis dels clubs que hi prenen part, la qual cosa és el millor premi als dos gentils donants de la copa, els quals haurien de trobar èmuls en altres clubs per imitar la bella acció del seu donatiu.

JOB

Partits a celebrar el «C. D. Júpiter»

Diumenge, dia 4 — Partit de primers equips contra la «U. E. de Sant Andreu», torneig Copa Jambrina-Mèlich, camp forà.

Aquest número de POBLE NOU ***ha estat passat, prèviament, per la censura.***

El ferrer de tall

EL dia de Sant Pere, a la tarda, se celebrà a la societat L'Aliança la funció de reglament a càrrec del Grup de Declamació, en la qual hi prengué part per primera vegada el seu actual primer actor i director Alexandre Nolla.

Hom posà en escena el conegut drama en tres actes i en vers del dramaturg català Frederic Soler (Pitarra), «El Ferrer de Tall», el qual fou ben interpretat pels actors senyors Nolla, Mani, Balaguer, Peraire, Salelles, Caballé i Cortés i per les senyores Gai, Sió Coscolla, Frèssia Coscolla i Aparici.

La petita actriu Frèssia Coscolla, sobretot, féu un «manxaire» verament deliciós.

Finalitzà la funció amb la farsa en un acte i en prosa «Comèdia de Comèdies», distingint-se en el paper els senyors Carnicer, Torrents, Belmonte, Martí, Corominas i Alfonso.

El públic, ni poc ni molt nombrós, aplaudí amb simpatia a tots els artistes.

TAGORE

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

GELATS
GRANITZATS
ORXATA DE XUFLA
XACOLATES
SANDWICHS
PASTES
LICORS
RESSOPONS

CARNET DE NOVES

El nostre subscriptor i artista poblenoví Ramon Calsina, ha guanyat el premi «Fortuny» instituït per primera vegada pel Cercle Artístic, consistent en una medalla d'or que li fou solemnialment lliurada pel Comte de Lavern en mig de grans ovacions.

En el pròxim número ens ocuparem de la tasca artística d'aquest amic nostre i jove artista.

Transports - Acarreigs

Servei ràpid de repartiment :-: Miquel Clivillè Carrer Lope de Vega (enfront al camp del Club Deportiu Júpiter) Telèfon S. M. 446

La bella revista de la ciutat de Mataró «Mediterrània», en el seu número dedicat a la premsa comarcal, ha reproduït la portada apareguda en el número 33 de POBLE NOU.

Auto de Turisme

Excursions - Casaments - Bateigs
MIQUEL SANCHEZ :: Encàrrecs: Pujades, 188 i al Cafè de l'Aliança

El dissabte dia 19 Juny de 1926, a dos quarts d'onze de la nit i després de 7 anys de no haver-hi volejat, va tornar a onejar la bandera espanyola en el pal de la Societat l'«Aliança».

Que sigui per molts d'anys!

—

Ha estat alliberat el nostre amic i col·laborador Salvador Perarnau.

Promet revestir gran solemnitat el ball extraordinari que la «Penya Sternhut» de l'Ateneu, celebrarà el pròxim diumenge, tarda i nit, en celebració de l'aniversari de la seva constitució i en obsequi als socis casats.

Articles d'Ortopèdia i d'Higiene

Braguers i faixes de totes menes
A. PADRÓ :-: Pere IV, 175

El dia 19 del mes passat va inaugurar-se el «Cinema Catalunya», de la nostra barriada.

Atentament invitats per l'empresa, vàrem assistir a l'esmentada inauguració, poguent comprovar el confort ple de comoditats de la seva instal·lació i admirant un programa de films excel·lents.

Per les seves condicions de muntatge i per la bella escaiença del local, augurem un fort èxit a l'empresa del «Cinema Catalunya».

—

IMPORTANT

Des d'aquest mes, la Redacció i Administració d'aquest Periòdic han quedat instal·lades al

Carrer Lope de Vega, 4, baixos

a quina nova adreça caldrà dirigir des d'ara tota la correspondència i reclamacions.

—

El camp de fútbol del carrer del Taulat, entre Bach de Roda i Ferrers, davant del Gas, ha estat adquirit últimament pel «F. C. Barceloní».

Els desitgem força d'èxit i prosperitat.

COMPRESSORS D'AIRE

BOMBES DE BUIT Sistema "Planche" patentat

Grans rendiments - Grans pressions - Preus interessants

FILL d'E. BRUGUERA

CARRER RIERETA, 28 TELÈFON A 3772

Ahir va celebrar-se al local social de la Cooperativa «La Flor de Maig», un míting d'afirmació cooperatista amb motiu de la «IV Festa Internacional de la Cooperació», en el qual, ultra el president de l'entitat senyor Evarist Salat, hi prengueren part els coneguts oradors cooperatistes Regina Lamo, Francesc Montalvo i Doctor Francesc Montanyà.

—

El dia 25 de Juny va clausurar-se la interessant exposició pictòrica que el conegut artista J. Torres-García, féu a les Galeries Dalmau.

En aquesta exposició es pogué comprovar una vegada més la tècnica i l'art admirable d'aquest pintor originalíssim, germà i cunyat respectivament dels nostres amics els esposos poblenovins Agnès Torres-García i Joan Duran.

Tintoreria d'A. Sastre

Dols en dotze hores-Especialitat en els encàrrecs

Passeig del Triomf, 58

La nit del pròxim diumenge dia 11, tindrà lloc a l'«Ateneu Democràtic Regionalista», un Apat de Germanor en commemoració del primer aniversari de la «Penya Sternhut».

El tiquet val 7 pessetes i poden recollir-se a la Consergeria i Cafè.

De l'establiment d'articles d'ortopèdia que té el nostre amic i anunciant senyor Padró, hem rebut cinc bonics vanos per a l'ús d'aquesta Redacció.

Agraïm amb afectuositat l'obsequi.

Xampany Lincoln

Caves Sant Sadurní de Noia

De venda en tots els establiments del Poble Nou

Ha estat nomenat director del Quadro Dramàtic de la societat «L'Aliança», el celebrat actor Jaume Nolla.

—

Avui, diumenge, a la tarda, se celebrarà en el Saló d'Art Modern del Parc de Monjuich, amb motiu de les Festes de la Cooperació, un grandiós festival artístic infantil en commemoració de la IV Diada Cooperatista, en el qual hi prendran part tots els fills dels socis de les Cooperatives.

En aquest acte hi prendrà part la Banda Municipal, l'Esbart de Dansaires del Foment de la Barceloneta i l'Orfeó Gracienc. Tots els infants seran obsequiats amb un saborós berenar i terminarà la festa amb focs japonesos.

A la nit, com a final de festa, en la «Cooperativa L'Artesana» se celebrarà una vetllada prenent-hi part importants parts de cant i música.

CARTELL POBLENOVÍ D'ACTES I FESTES

Cooperativa «Pau i Justícia»

Diumenge, dia 4.—Nit, ball per l'orquestrina «Mixigan».

Diumenge, dia 11.—Nit, ball pel quintet «Sellés».

Diumenge, dia 18.—Nit, ball pel quintet «Argentina».

Centre Republicà Democràtic Federal

Diumenge, dia 4.—Nit, funció lírica teatral.

Diumenge, dia 11.—Nit, ball per una reputada banda.

Cooperativa L'«Artesana»

Diumenge, dia 4.—Nit, gran festival amb commemoració de la IV Diada Cooperatista, amb importants parts de cant i música.

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenge, dia 4.—Tarda, ball per la «Penya Sternhut».

Diumenge, dia 11.—Tarda i nit, gran ball extraordinari per la «Penya Sternhut», en obsequi als casats.

Centre Moral

Diumenge, dia 11.—Nit, funció dramàtica.

Diumenge, dia 18.—Excursió a Sta. Cristina.

Agrupació Excursionista Júpiter

Diumenge, dia 4.—Excursió al Penedès.

Diumenge, dia 11.—Matí, excursió de banys a Garraf. Tarda, conferència sobre el tema *La mujer y la ley* per l'escriptora Angela Graupera.

Diumenge, dia 18.—Excursió familiar al Bosc de cân Feu.

Gran Empresa de Pompes Fúnebres

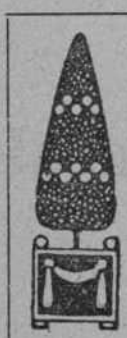
LA SOLEDAD

Torrents i C.ª, S.tat L.da

SERVEI PERMANENT

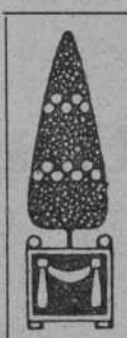
Central: Aribau, 18 - Telèfon A. 4930

Tallers i Garatge: Consell de Cent, 450-Telèfon S. P. 2117

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17	-	Telèfon	S. M. 823
Pere IV, 282	-	»	S. M. 637
Hospital, 97	-	»	A. 5256
Casanova, 72	-	»	A. 4930
Urgell, 78	-	»	A. 4930
Burriana, 6, S. A.	-	»	S. M. 8235

Trasllats de restos a províncies i a l'estranger

Embalsamaments :-: :-: Arques de gran luxe

Escola del Poble Nou

WAD-RAS, 206 / BARCELONA

CURS DE 1925 A 1926

Classe Especial de Dibuix Linial i Geometria

Per a obrers del ram de construcció

(Fusters, manyans, paletes, electricistes, etc.)

Dilluns, Dimarts i Dijous de 8 a dos quarts de deu vespre

Professor: Tadeu Guinovart

* *

Classe de Cultura General

(ELEMENTAL PER A OBRERS)

Diària de set a dos quarts de nou

Professor: Josep Barbat

Es facilitaran tota mena de detalls al local de l'Escola els dies i hores de classe

Imp. Ibèrica.—Triomf, 40 prop a Lluti. P. S